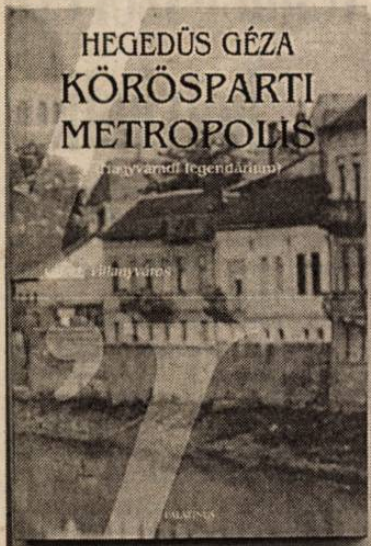

Vendégeink hoztak is, vittek is

Szombati lapszámunkban már beszámoltunk arról, hogy pénteken este nyolctagú magyarországi irodalmárcsapatot látott vendégül a nagyváradi Ady Endre Kör. A rendezvény jó hangulatát eleve meghatározta a budapesti Palatinus-könyvek Kft. ügyvezető igazgatója, Kőrössi P. József nagyonalú gesztusa. Hajdani Ady-körös, Kortárs Színpad-alapító bajtársunk, „Kápjé” áthozott vagy három kartondoboznyi könyvet meg folyóiratot a gránicon, előkötötte az autóiából, és kiterítette valamennyit a Tibor Ernő Galéria standjain. A lapokat, még a legfrissebbeket is, „ingyen mérte”, a Palatinus-könyvekért pedig – a terjedelem függvényében – egy vagy két sör árát kellett a váradiaknak lepengetniük. A kötetek „vastagságának” becslését is vásárlóira bízta a könyvgazda...

Nem kellett alaposabban megbogarászni a kiadványokat ahhoz, hogy kiderüljön: a Palatinus-könyvek mellett a Noran Kiadó terméséből is hozott kóstolót. Ez úgy történhetett meg, hogy Noranék felelős kiadója, Köteles Gyöngyi szintén városunk lánya, és Kőrössi P. József pedig ugyanott, a családi vállalkozáson belül irodalmi vezető. Egyébként később szó esett a két intézmény lehetséges egybeolvasásáról is, de mindkettő Váradhoz kötődése már olyan közös nevező, melyre tovább építhetnek a könyvműveket. A Noran vállalta fel a hányatott sorsú, élete második felében Pesten révbe ért nagyváradi publicista és író, Köteles Pál életműsorozatának kiadását. Ebből 1999-ben a Lelkek félárnyékban című történelmi esszégyűjtemény látott napvilágot, Filep Tamás Gusztáv szerkesztésében. A kötet borítója is a „miénk”: 1956-ban elhunyt grafikusunk, Balogh István Vakok című alkotása díszíti. A kiadó legnagyobb sikerű, ismét megjelentett munkája Shakespeare Szabó

A Palatinus egyik sikerkönyve, Hegedűs Géza post mortem kötet a Várad, villanyváros sorozatban jelent meg (NAGY TIBOR felvétele)

Lőrinc tolmácsolta összes szonettjének díszkiadása lett. Sem a szerző, sem a fordító „nem váradi” ugyan, de az illusztrátor igen. A gyönyörűségeket Fux Pál tőlünk Izraelbe kivándorolt képzőművész 154 színes grafikája ékesíti. Ahány szonett, annyi illusztráció.

Palatinuséktól is vissza, hazahoztak egy művet: „falusfelünk”, a nemrégiben elhunyt Hegedűs Géza immár post mortem napvilágot látott munkáját, mely a Körösparti metropolis – Nagyváradi legendárium címet viseli. A Hegedűs-kötet második darabja a Várad, villanyváros című sorozatnak, melyből eddig Nagy Endre: Egy város regénye jelent meg, és a sorozat szerkesztője Réz Pál (mondanunk sem kell, hogy... szintén a Pece-parti Párizs szülőtte) tervezi a fekete-györösi születésű, 1917-ben idehaza pályát kezdő Nadányi Zoltán vá-

logatott verseinek kiadását is. (A sorozatcím éppen az ő verscíme.) Azután Dutka Ákos: A „Holnap” városa, valamint Horváth Jenő: Váradi freskó (Nagyvárad története) következik.

Persze, a két kiadó nem csupán és nem elsősorban városunkból „él”. Ennek ékes bizonyosságát szolgáltatták azok az írók-költők, akiket vendégül láttunk pénteken. A korelnök **Eörsi István** mellett (a vele készült interjú legközelebbi Figyelő oldalunkban olvasható) a magyar irodalom ifjú és legfiatalabb nemzedékének válogatott csapata ajándékozta meg egy-egy verssel, rövidprózával a Tibor Ernő Galéria közönségét. Amúgy nem képeznek egységes rajt, megannyi markáns egyéniség mutatkozott be a váradi publikum előtt, bizonyosságul annak, hogy az elkövetkező évtizedekben a magyar honi literatúrát nem fenyegeti az egyneműsödés veszélye.

Hogy a hazaiak se maradjanak adósok, az „odaítai” csapata nyomán ugyanannyi váradi szerző is felolvasott. Farkas Antal, Fried Noémi Lujza, Goron Sándor, Hunyadi Mátyás, Nagyálmós Ildikó, Pataky István, Szűcs László versei és Gittai István kisprózája után H. M. javaslatára éppen Kőrössi P. József „adta vissza” baráti ráadás-ként a távol maradt Zudor János nagyívű poémáját, melyet annak idején egyik saját kötetének motójául vett kölcsön a költőtársától...

Íróvendégeink kétnapi váradi időzésük alatt tömény izelítőt kaptak a Holnap városából is. Számunkra, kik kísérőikül szegődünk, élmény volt látni az ő örömeiket, irodalmi emlékhelyeink zarándokainak áhítatos örömeit, hiszen többen közülük először jutottak el a Kanonok sorra, a Bémer térre, a Szent László térre, mi meg nem farkodtunk a nevekkel és a helyszínekkel, hadd tapasztalják meg személyesen azt, amit amúgy „könyv nélkül” tudtak: szinte mindenki, aki „számított” a századelő irodalmában, Váradon kezdte a pályát...

SZILÁGYI ALADÁR